

Med Hensyn til Afgrænsningen var der i Udvalget Enighed om, at der skulde aabnes Mulighed for fra Bestemmelserne at undtage f. Eks. Land- og Skovbrugsvirksomheder, samt Transport af syge og saarede. Endvidere var der overvejende Tilslutning til kun at fastsætte Regler vedrørende Køretøjer, der fremdrives ved mekanisk Kraft. For saa vidt angik Spørgsmaalet om Kredsen af de beskæftigede Personer, hævdede Arbejdsgivernes Repræsentanter i Udvalget, at den internationale Arbejdsorganisation ikke var beføjet til at fastsætte Bestemmelser for Ejere, der selv fører deres Køretøj. Bureauets Repræsentant i Udvalget henviste herved til en af den permanente Domstol afgivet Udtalelse om Konventionen vedrørende Natarbejde i Bagerier, som pegede i modsat Retning. Efter Arbejdsgiverrepræsentanternes Formening kunde denne Udtalelse næppe lægges til Grund i nærværende Tilfælde, idet Forholdene ikke var de samme. Under Drøftelserne om Arbejdstidens Længde blev det fremhævet, at der ofte vil forekomme Tilfælde af Afbrydelser i Kørslen, f. Eks. i den Tid, der medgaar til Paa- og Aflæsning af Varerne, Ud- og Indstigning, og at det derfor vilde være rettest at fastsætte den ugentlige Arbejdstid under rimelig Hensyntagen til Forekomsten af saadanne Afbrydelser i selve Køretiden, og saaledes at der fastsættes Begrænsning for den uafbrudte, daglige Køretid, samt optages Bestemmelser om en uafbrudt daglig Hviletid.

I Plenarforsamlingen stillede Arbejdsgivergruppen et Ændringsforslag i Overensstemmelse med Arbejdsgivernes i Udvalget hævdede Standpunkt vedrørende Ejere af Køretøjer, men Forsamlingen forkastede dette Forslag og vedtog med 96 Stemmer mod 27 at sætte Spørgsmaalet om Regulering af Arbejds- og Hviletiden for faglige Førere (og disses Hjælpere) af Køretøjer, der anvendes i Landevejstransport, paa Dagsordenen for Konferencen i 1939 til endelig Behandling.

V. Almindelig Indførelse af Nedsættelse af Arbejdstiden.

Efter Styrelsesraadets Beslutning havde Arbejdsbureauet udarbejdet en Graa-Rapport om dette Spørgsmaal. Rapporten, der ikke medtager Landbrug og Handelsmarinen, falder i 4 Dele, idet der efter Bureauets Formening — selvom man i Stedet for at gennemføre en Nedsættelse af Arbejdstiden indenfor de enkelte Industrigræne bør søge indført en almindelig Nedsættelse af Arbejdstiden — gør sig særlige Forhold gældende indenfor de forskellige Brancher. Første Del omhandler Industri-, Handels- og Kontorvirksomhed; anden Del Transport ad Skinnevej, indenlandsk Vandvej og ad Luftvejen; tredie Del Kulminer; fjerde Del indeholder Statistik over Arbejdstiden. Bureauet havde udarbejdet Spørgeskemaer vedrørende Nedsættelse af Arbejdstiden henholdsvis indenfor Industri-, Handels- og Kontorvirksomhed; Transport ad Skinnevej, Transport ad Vandvej og Kulmineindustrien, derimod fandt Bureauet ikke, at Tiden er moden til at opstille Spørgeskema for saa vidt angaar Lufttransport.

Efter at Konferencen havde besluttet at henvise Spørgsmaalet til Udvalgsbehandling, fremhævede den danske Arbejdsgiverrepræsentant, Direktør *H. C. Ørsted* paa den overvejende Del af Arbejdsgiverrepræsentanternes Vegne, at en Nedsættelse af Arbejdstiden til 40 Timer ugentlig efter Arbejdsgivernes Opfattelse for Tiden ikke vilde kunne gennemføres, uden at dette vilde føre til en Indskrænkning af Produktionen og dermed en Forringelse af Arbejdernes Levestandard. Arbejdsgiverne kunde derfor ikke, selvom de var rede til at deltage i Forhandlingerne, medvirke ved Udarbejdelsen af et Konventionsudkast, som de maatte anse for at være til Skade ikke blot for de Interesser, Arbejdsgiverne i første Række var sat til at varetage, men tillige for Samfundet som saadant.